

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

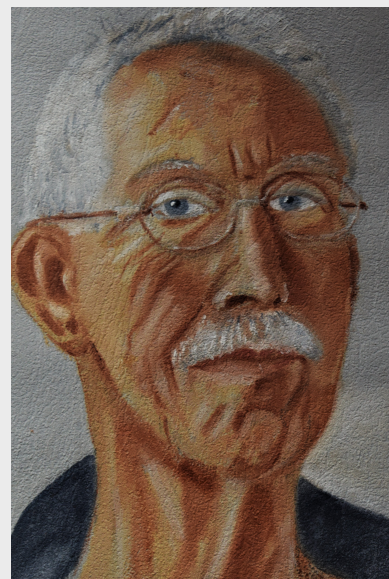
Op de koffie bij...

Piet Schut

Coehoorn

juni 2017

door: Ger Keijzers

Piet woont al jaren op de Coehoorn, helemaal achteraan aan het zijstraatje en het hoort echt nog bij Orvelte. De afstand tot het dorp zelf is meer dan 5 kilometer. Dat tekent ook de directe betrokkenheid die Piet bij het gebeuren in Orvelte heeft. Maar ..... hij is er gaan wonen juist vanwege die ligging, aan de bosrand, omgeven door natuur, ruimte en rust. Dat brengt ons gelijk bij de achtergrond van die keus, namelijk "zijn" Marianne. Maar daarover later meer.

Piet werd geboren in Heiloo, in het kleinste en oudste huisje, genaamd "de Hutkoffer". Het staat er nog steeds als monument. En zoals dat hoorde in een katholiek gezin kwamen er uiteindelijk 9 kinderen. Bij drie kinderen was "de Hutkoffer" al veel te klein geworden.

Piet ging naar de ULO, daarna werken op een accountantskantoor en vervolgens in dienst. Hij switchte daarna naar een administratieve functie in de reclassering en werd gegrepen door de inhoud van dat werk. Via avondopleidingen deed hij MBO en daarna HBO in de sociale dienstverlening. Daarmee werd hij maatschappelijk werker in de reclassering, waar hij in totaal 43 jaar met overgave zou werken.

In 1975 ontmoette hij Marianne; het bleek dat ze elkaar hadden "gespot", en het was Marianne die het initiatief nam tot een ontmoeting. Na enkele weken gingen ze samenwonen, want het was alsof ze elkaar al jaren en jaren kenden.

In 1977 werd getrouwd en in 1979 en 1982 kwamen er twee kinderen, een zoon en een dochter. Marianne hield ontzettend veel van de natuur en van dieren en dat zou dan ook leidend worden voor de toekomstige keuzes.

Nadat ze al eens in Drenthe met vakantie waren geweest en het Drentse land hen uitstekend beviel, gingen ze in 1987 voor de tweede keer. Ze logeerden in het huis van mevrouw Wessels aan het kanaal bij de brug, waar nu van der Vlerk woont.

Op een middag fietsten ze (ze hadden geen auto) naar Beilen voor een makelaar.

Deze was gesloten maar kwam toevallig naar buiten. Ze raakten in gesprek en het bleek dat er twee opties zouden kunnen zijn voor hun woonwensen. Het eerste huis bleek het niet te zijn.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Dus op naar de tweede en ze fietsten de lange Coehoorn af; verder en verder .... Vlak bij het bos zagen ze het liggen ..... en waren verkocht. Dit was precies wat ze wilden: een eenvoudig boerderijtje, aan een doodlopende weg, te midden van de natuur, zelfs met een groot stuk land er bij (een bunder, waarvan ze geen idee hadden hoe groot dat was). Twee dagen later hadden ze het van de familie Grit gekocht.

In november 1987 verhuisden ze zonder verdere voorbereiding aangezien ze nog steeds geen auto hadden. Aan het huis werd direct niet veel aandacht besteed omdat de zorg al snel ging naar de uitgroeiende "veestapel": honden, katten, konijnen, kippen, geiten, schapen en paarden. Ook werd het zomerhuis naast de boerderij verhuurd. De gasten konden zich niet voorstellen dat Piet ook nog een (meer dan) volledige baan had. Eerst werkte hij in het Huis van Bewaring in Assen, daarna begeleidde hij delinquenten en mensen die ter beschikking van de regering waren gesteld (Tbs'ers) bij hun terugkeer in de maatschappij. Maar Piet en Marianne hadden "de tijd van hun leven".

Marianne werd in 1994 ernstig ziek maar gelukkig herstelde ze. In 2003 kreeg ze opnieuw kanker, waaraan ze in 2005 overleed.

In 2014 is Piet gestopt met zijn werk. Hij deelt zijn leven nu met Ana, met wie hij sinds 2010 een LAT relatie heeft. Hij is een doener en onderneemt veel activiteiten die vooral veel inspanning kosten. Hij krijgt er energie van! Al 15 jaar loopt hij veel hard en heeft naast kortere afstanden in georganiseerd verband (Cascaderun, Midden-Drentheloop, 4-mijl Groningen en de halve marathon van Egmond) al drie keer een marathon gelopen; recent nog in Rotterdam. Verder rijdt hij in de zomer veel op de racefiets, van 60 km tot ruim 100 km. Want: afzien is leuk! Ook tennist hij al jaren in Westerbork.

Daarnaast is hij nog mantelzorger voor zijn schoonouders, die in Witteveen waren gaan wonen.

Na zijn pensionering is Piet begonnen met tekenen en schilderen. Hij maakt vooral portretten en volgt daarvoor een cursus in Emmen.

Bij dit artikel is een foto van een door Piet gemaakt zelfportret geplaatst.

